

Viditelný svět (KKC 337 – 344, YOUCAT 40 – 49)

Vše vděčí za svou existenci Bohu

Nejen malé dítě napadne občas otázka: „Opravdu stvořil Bůh všechno? I bacily? A proč?“

Aby na nich zjevil svou moc a lásku, kterou chová k člověku.

Hezky nám to ukazuje dnešní evangelium.

Slyšeli jsme v něm o horečce, která postihla Šimonovu tchýni. Je to zlo, ale Ježíš na něm zjevuje svoji moc a lásku.

Jeho uzdravení je jasným vzkazem: mám moc nad životem a zdravím a chci ji použít pro dobro člověka.

„Copak by ji nemohl prokazovat i bez nebezpečí a nemocí?“, napadne nás.

Mohl, otázka je, jestli by o to člověk stál.

Mnoho lidí totiž uvažuje jako jeden pohan, který se posmíval jednomu mnichovi:

„Proč se modlit, však ještě neumíráme...“

„Neumíráme? A jak to, že jsme každý den ke smrti blíž...!?!“, zazněla mnichova odpověď.

Ne každý si tuto pravdu uvědomuje a tak nějaká obtíž či nemoc často pomohou našemu duchovnímu životu víc než slavní kazatelé a evangelizátoři...

Dnešní téma nás však vyzývá, abychom se zamysleli nad Božím stvořením z pozitivního pohledu.

Všechn život pochází od Boha

Co to pro nás znamená?

Že si máme vážit veškerého života. I když ho nechápeme, nebo mu nerozumíme.

Jedním z přirozených důsledků naší víry by měla být úcta k přírodě a všem živým rostlinám a tvorům.

Svatý Augustin říká:

„Neexistuje nic, co by nevděčilo za svou existenci Bohu Stvořiteli. Svět měl svůj počátek, když byl Božím slovem učiněn z ničeho. Všechny existující bytosti, celá příroda, celé lidské dějiny mají kořen v této prvotní události. Je to Boží tvůrčí akt, jímž vznikl svět a začal čas.“

Každý tvor je svým způsobem dobrý a dokonalý

Všechno pochází od Boha a o každém Božím díle je v Písmu řečeno: „A viděl Bůh, že je to dobré“.

Nestvořil nic zlého. Zlo vzniklo tím, že některé Bohem stvořené bytosti – andělé a lidé – zneužily své svobody volby, vybraly si zlo a odvrhly Boha i Jeho dobro.

Krása, rozmanitost a síla přírody ukazuje na moudrost, fantazii a moc jejího Tvůrce. Učí nás pokoře a úctě.

Vzájemná závislost tvorů, krása vesmíru, hierarchie tvorů

Jeden hudebník řekl:

Když se dívám na svět, vidím v něm dvojí krásu.

Krásu jednotlivých věcí a potom krásu jejich vzájemného propojení.

Svět je jako orchestr, který tvoří mnoho vzácných nástrojů. Jeho moc a síla se naplno projeví ve chvíli, kdy souzní pod taktovkou dirigenta.

A touto taktovkou má být člověk, který spočívá v Boží dlani a nechává se unášet a vést podle Božího plánu.

Čisté svědomí, Písmo, Desatero, to jsou jednotlivé listy notového partu, na kterém je zaznamenána úžasná skladba která zní vesmírem a má název Život.

A jestli v této skladbě budou znít tóny falešné nebo čisté, je na nás.

Člověk vrcholem Božího díla

Člověk má ve stvořeném světě výjimečné postavení.

Pěkně o tom hovoří talmud:

„U všech stvoření, která jsou stvořena z nebe, pocházejí jak jejich duše, tak jejich tělo z nebe a u všech stvoření, která jsou stvořena ze země, pocházejí jak jejich duše, tak jejich tělo ze země – s výjimkou člověka, jehož duše pochází z nebe a tělo ze země.“

A podle toho čemu dává člověk přednost také vypadá.

Když poslouchá svou duši, podobá se andělům, když svoje tělo, může si tykat se zvířátky.

Nenechme se strhnout špatnými příklady lidí, kteří zapomínají na duši a slouží jen svému tělu. Žijme naplno důstojnost kterou nám dal sám Stvořitel. Poznávájme dobro a s láskou se pro jeho konání rozhodujme. Spočívejme jako „taktovka“ v Boží dlani, protože to je jediná cesta, jak být skutečným vrcholem Božího díla. Amen.